

РЕПУБЛИЧКИ ЗАВОД ЗА
ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ
03/2 број: 54-742/10-1
15.03.2010. године
Јована Мариновића 2
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА
Београд

Примљено				
О.јед.сек./од	26	-03-	2010	Прилог
2	2	14	4486	

И. Јобит

ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- заменику Тамари Лукшић-Орландић -

БЕОГРАД

Поштована госпођо Лукшић-Орландић,

Поводом Вашег дописа број: 2777 од 01.03.2010. године, а у вези са запошљавањем додатног стручног здравственог особља у Дому за децу и лица ометена у развоју „Др Никола Шуменковић“ у Стамници, указујемо Вам на неколико релевантних правних чињеница, које су од битног значаја за разматрање овог питања.

Пре свега, сматрамо да нема правног утемељења став Министарства рада и социјалне политике, који у свом извештају о поступању по Вашој препоруци наводи, цитирам: „да и поред више захтева упућених Републичком заводу за здравствено осигурање да се Дому „Др Никола Шуменковић“ у Стамници **одобри запошљавање још једног лекара опште праксе**, Министарство рада и социјалне политике још није добило позитиван одговор од Републичког завода.“ Са цитираним ставом Министарства рада и социјалне политике не можемо се сложити, из једноставног разлога, јер је опше познато да Републички завод за здравствено осигурање нема законске ингеренције за запошљавање медицинских радника у здравственим установама и установама социјалне заштите, нити се с тиме бави, с обзиром да је то изворна надлежност послодавца, уз сагласност Министарства здравља.

Законска надлежност Републичког завода за здравствено осигурање, што се тиче кадрова у здравственим установама и установама социјалне заштите, своди се искључиво на финансирање, у складу са чланом 49. став 1. тачка 1. Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС“, број 107/05) и чланом 42. Правилника о ближим условима за обављање здравствене делатности у здравственим установама и другим облицима здравствене службе („Службени гласник РС“, бр. 43/06 и 112/09), односно искључиво на финансирање рада здравствених кадрова у установама социјалне заштите, на основу и у складу са нормативом који је донео министар здравља, а не Републички завод за здравствено осигурање.

На основу изложеног, а имајући у виду да је наведени члан 42. Правилника, правна претпоставка и правни основ за финансирање рада здравствених кадрова у установама социјалне заштите од стране Републичког завода, а с обзиром да је наведени члан крајње уопштен и непрецизно формулисан, то изискује да се у пракси и даље користи норматив кадрова за